

ŠKOLNÍ ČASOPIS

Základní školy Březnice

2019

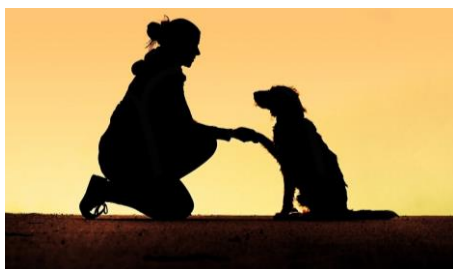
Milí čtenáři,

těší nás, že jste si našli čas na prolistování našeho časopisu. Kolovrátek opět spřádá nitky z klubka dní ve škole. Na jeho stránkách najdete ukázky výtvarných a literárních prací žáků. Dočtete se, jak jednotlivé ročníky oslavily Den Země. Představíme Vám nejlepší sportovce a seznámíme Vás s některými akcemi školního parlamentu. Výsledky ankety ukáží, jak jsme na tom s chovem kočky domácí.

A na závěr trocha nostalgie. Tradičně se rozloučíme s nejstaršími spolužáky. „Deváťáci“ nám nastíní, kam směřují jejich kroky po prázdninách. A my jim přejeme, aby si v životě našli správnou cestu. Takovou, která je neomylně dovede k vysněnému cíli. Věříme, že se jim nepřetrhnou pavučinky přátelských vztahů, které našli na základní škole. Opravdové přátelství je v dnešní době vzácností. Povrchní kamarádství navazovaná prostřednictvím sociálních sítí mívá většinou „jepičí“ život.

Albert Einstein řekl: „Přítel je člověk, který zná melodii tvého srdce, který ti ji předzpívá, když ji zapomeneš.“

Vaše redakční rada

KOČKA

Domestikace kočky začala před 12 tisíci lety.

Do Severní Ameriky a na Nový Zéland se dostala s námořníky.

Kočka domácí se vyvinula z kočky divoké.

Systematický chov koček existuje asi 150 let.

Jak kočka pozná, že se někam vejde?

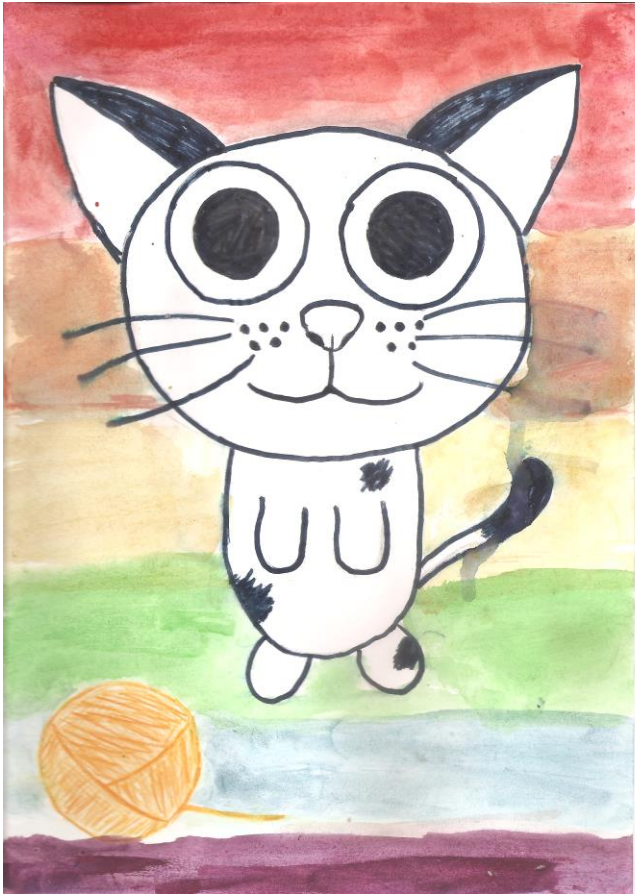
Celkem jednoduše, a to pomocí svých vousů, které jí rostou v oblasti hlavy. Ty mají určitou šířku a platí, že kam se vejdou dané vousy s kočičí hlavou, tam se vejde i zbytek těla.

Takzvané předení koček je mnohými označováno jako činnost, která je spojována výhradně s dobrou náladou a spokojeností. Opak je ale pravdou. Jak bylo dokázáno, předení nemusí být vždy znakem jenom dobré nálady. Jednoduše je to dáno vznikem vibrací, a to jak při samotném výdechu kočky, tak i přijetím nádechu. Příst tedy může kdykoliv.

Kočky dokážou rozeznat širokou škálu barev. Přesto platí, že jsou barvy, ve kterých si jsou zkrátka a jednoduše jistější. Nejlépe je vnímána barva žlutá, stejně jako barva červená. Je to dáno tím, že kočky vidí spíše šedě a „zamlženě“. Tato dvojice barev jim dokáže dané vidění mnohem lépe zostřovat.

„Kočky jsou velmi tajemné bytosti. V jejich mysli se odvíjejí věci, o kterých ani nemáme tušení.“ **Walter Scott**

„Mám rád kočky, protože mám rád svůj domov a ony se krok za krokem stávají jeho duší.“ **Jean Cocteau**

„Pes k člověku vzhlíží, kočka ho přehlídne a prase ho považuje za rovnocenného partnera.“

Winston Churchill

„Kdyby bylo možno zkřížit člověka s kočkou, pak by byl mnohem dokonalejší. Jen kočka by si značně pohoršila.“ Mark Twain

Kočky si vybírají nás; nevlastníme je.“

Kristin Cast

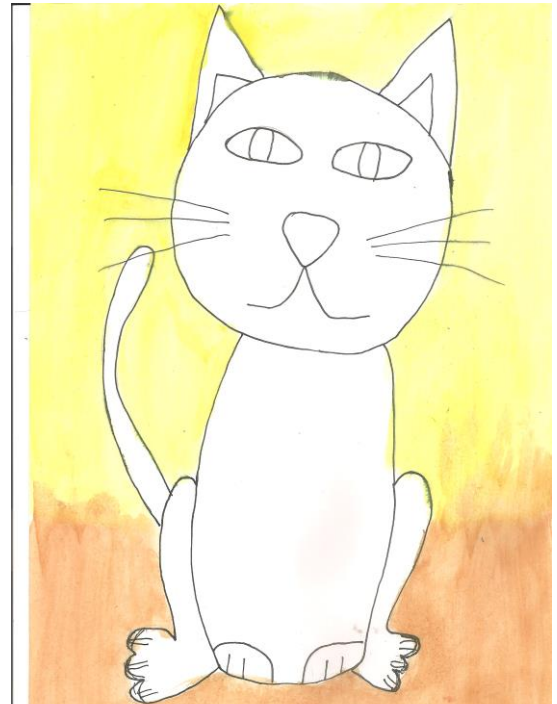
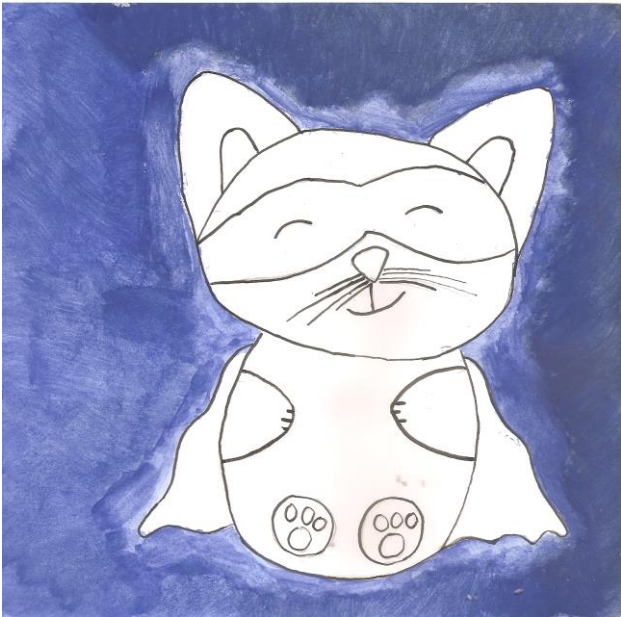

„Čas strávený s kočkou není nikdy promarněný.“

Colette

Kočíčí oči jsou okna, kterými můžeme nahlédnout do jiného světa.

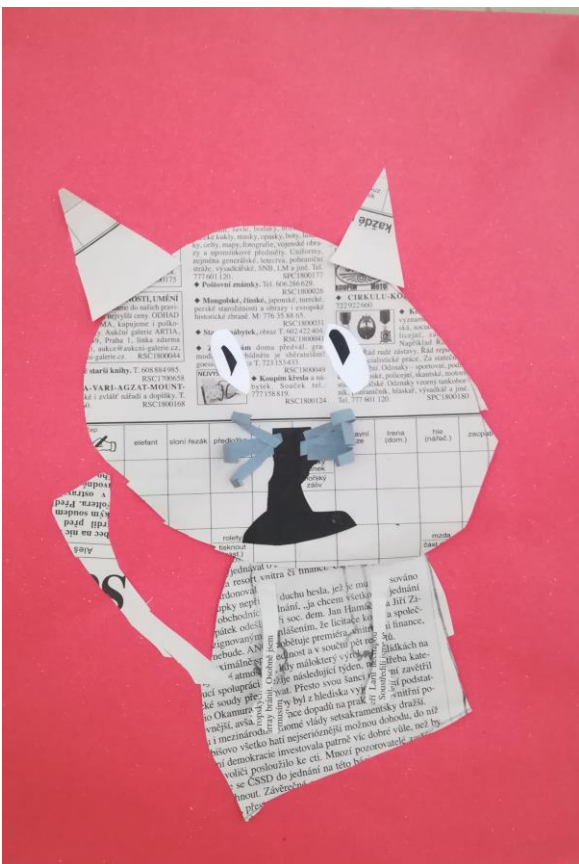
Kočíčí oči jsou zrcadlo, skrz které mohou nemnozí vyvolení pohlédnout do říše víl.

Šťastný pán, šťastná kočka. Lhostejný pán, samotářská kočka.

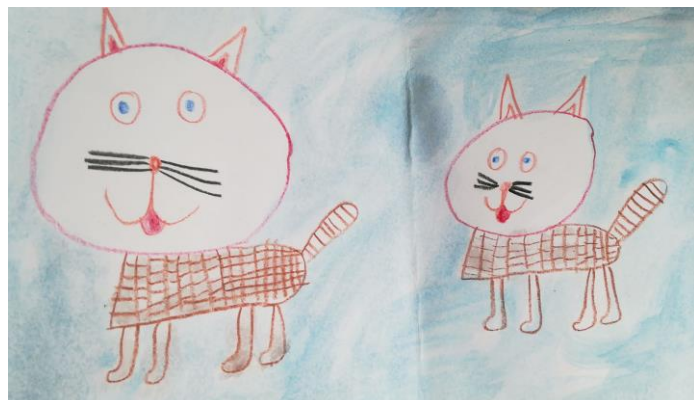
Pes je úžasná próza, ale jen kočka může být poezí.

Kočka je esencí krásy přírody.

K
O „Kdo si hraje s kočkami, musí očekávat, že bude poškrábán.“ Miguel de Cervantes

„Věřím, že kočky jsou duchové, kteří přišli na zem.“
Jules Verne

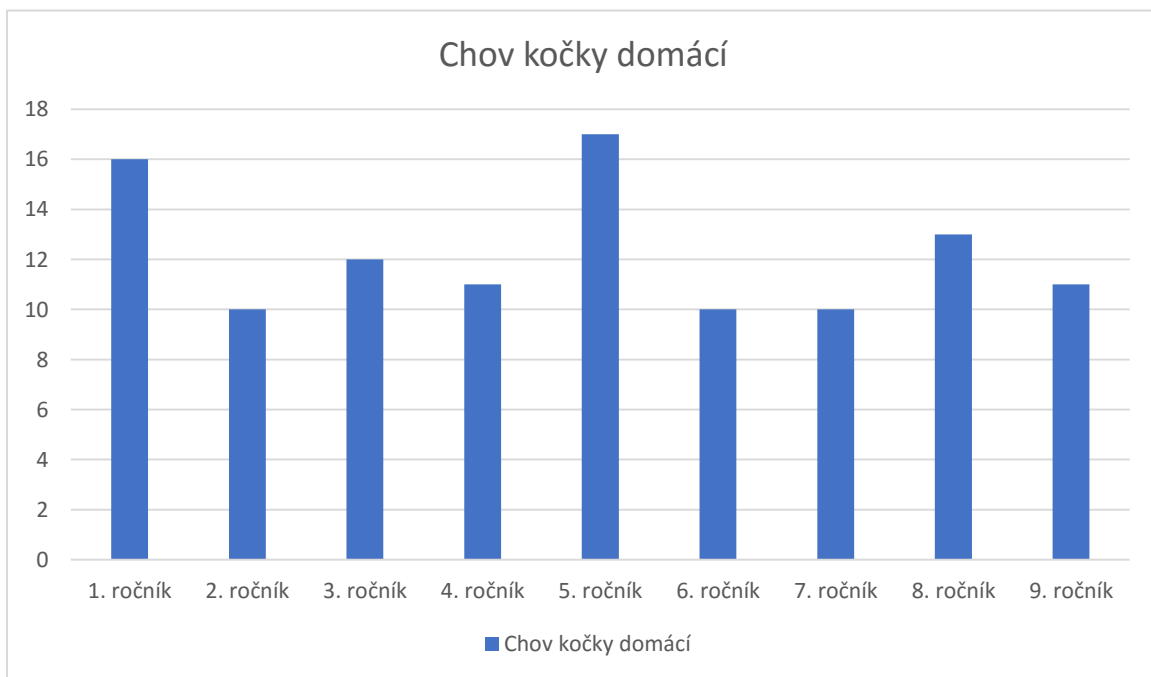

„Myslím, že jeden z důvodů, proč obdivujeme kočky, je jejich dovednost povýšenosti. Vždy mají navrch, ať dělají cokoli (nebo předstírají, že to dělají) a my bychom jim nikdy nemohly neodpouštět.“
Barbara W

ANKETA

Kolik dětí z naší školy chová doma kočku?

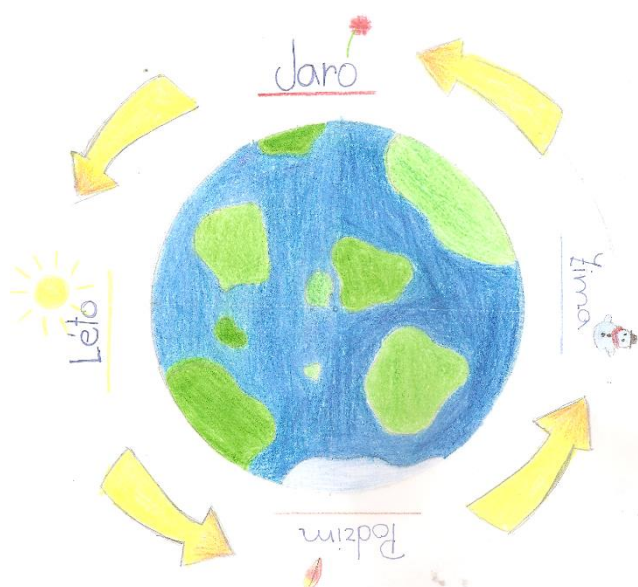

Ema Rousová, 7. B

DEN ZEMĚ

Den Země

16-17.4.2019

Den Země je den věnovaný Zemi. Každoročně se koná 22. dubna. Svátek je ovlivněn původními dny Země, které se konaly při oslavách jarní rovnodennosti, 21. března, a oslavovaly příchod jara. V moderním pojetí jde o ekologicky motivovaný svátek, upozorňující lidi na dopady ničení životního prostředí.

Historie vyhlášení tohoto dne sahá do roku 1969, kdy především John McConnell začal volat po vzniku mezinárodního dne Země a v rámci těchto snah vytvořil i vlajku Země. První Den Země byl slaven 22. dubna 1970 v San Franciscu. Tato oslava byla pravděpodobně zamýšlena nejen jako ekologicky zaměřený svátek, ale i jako levicově orientovaný happening bojovníků proti válce ve Vietnamu. Kampaň s tímto svátkem spojená si kladla za cíl přenést otázku ekologie do politických kruhů. Cílem bylo zvýšit energetickou účinnost

Projektové vyučování Den Země

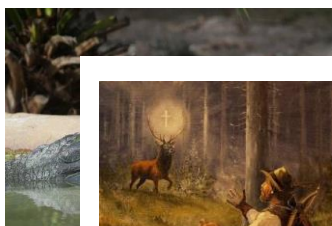
Jeli jsme do ZOO Praha. Počasí nám vyšlo, bylo krásně. Podívali jsme se na různá zvířata a dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí z jejich života. Děkujeme paní učitelce

Karasové, že se s námi podělila o zajímavé informace o zvířátkách.

Nela Petráňová, 4. B

Vydali jsme se do ZOO v Praze. Cestou do Prahy jsme viděli řeku Vltavu, Barrandovské skály a Vyšehrad. Když jsme dorazili na místo, bylo tam opravdu hodně lidí. Podívali jsme se na lachtany, opičky, plameňáky, tučňáky, kočkovité šelmy a mnoho jiných dalších zvířat. Moc se mi to líbilo a chtěla bych se tam podívat znovu. Helene Spendra, 4.B

Navštívili jsme ZOO v Praze. Viděli jsme tam lachtany, gaviály, huňaté gorily a dravé kočkovité šelmy. Nejvíce se nám líbily malé opičky, které se věšely a skákaly po stromech. Daniel Košta, 4. B

Když jsme byli v ZOO Praha, zaujalo mě jedno zvíře, jmenuje se gaviál. Je to krokodýl s velkým čumákem. Gaviál má veličánské zuby, že by dokázal sníst dokonce i jiného krokodýla. Gaviál má veličánské zuby, že by dokázal sníst dokonce i jiného krokodýla i tvrdou kůži.

Štěpán Zemek, 4. B

Den Země

Bozeň

V rámci projektového vyučování „Den Země“ jsme šli společně s 3. A na Bozeň. Jeli jsme vlakem do Dobré Vody a dále jsme pokračovali pěšky přes bývalý švédský most na Bozeň, kde jsme viděli zbytky slovanského hradiště. Cestou jsme hledali vstup do jeskyně, o které jsme se dočetli, ale ten jsme bohužel nenašli.

Při zpáteční cestě jsme procházeli kolem obrázku sv. Huberta a přečetli jsme si o něm legendu.

Hubert žil rozmařilým životem na královském dvoře. Zrovna na Velký pátek v době zákazu lovu se pořádala štvánice, které se zúčastnil Hubert s družinou přátel a služebníků. Hubert rozvášněný lovem spatřil jelena a vydal se za ním do hlubokého lesa. Jelen měl mezi parohy kříž. Jelen Huberta vyprovodil z lesa. Hubert se napravil a stal se knězem.

Zpátky do Březnice jsme se vrátili pěšky, ušli jsme celkem 9 km a bolely nás nohy.

Emu Židová, 3. A

ZOO PLZEŇ

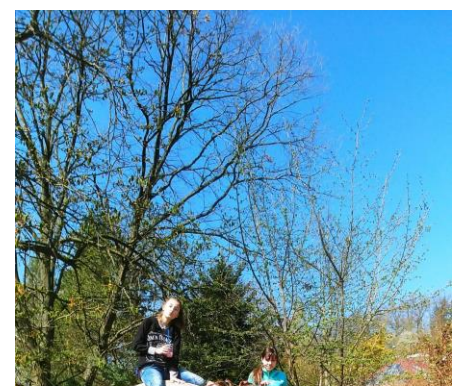
Dne 16. 4. 2019 jsme naše třída a druhá sedmička jeli do zoologické zahrady v Plzni.

Cesta sice trvala dlouho, ale zkrátilo nám ji poslouchání písniček, zpívání, povídání si a pozorování přírody. Po příjezdu nám paní učitelky rozdaly zakoupené vstupenky a předaly potřebné instrukce. Každá dvojice obdržela pracovní list na téma Etiopie. Během prohlídky jsme list postupně doplňovali. Viděli jsme lvy, lemury, želvy, pštrosy, zebry, opice, různé druhy ptáků a žirafy, které se mi líbily nejvíce. Také jsme pořídili spoustu krásných fotek. Po prohlídce a vyplnění pracovního listu jsme se šli občerstvit. Všichni jsme se sešli v 12:15 hodin a společně vyrazili k autobusu.

Tento den se velmi vydařil, protože nám počasí přálo 😊.

Tereza Sinkulová, 7. B

ového vyučování ke Dni
: si nejprve v hodinách

nejprve zpracováním informací o jevu, který se děje v přírodě a připravovali si ústní referáty. Naše putování do největšího a zároveň hlavního města České republiky se uskutečnilo ve středu 6. dubna.

Procházeli jsme kolem hradní stráže, Královské zahrady, konírny, Letohrádku královny Anny, Daliborky a spousty dalších zajímavých míst. U každého stanoviště jsme si poslechli referát jednotlivých skupin. Mě nejvíce zaujala Míčovna, renesanční stavba na jižní straně Královské zahrady, určená k míčovým hrám, které byly tenkrát velmi oblíbené. Vznikla v letech 1567 až 1569. Prý se zde hrály kruhové hry s 10 až 12 hráči, kdy se míč odrážel dřevěnou pálkou nebo zutým střevícem.

Zlatým hřebem našeho putování byl Svatovítský chrám. Tato monumentální stavba nás naprosto uchvátila.

Po prohlídce Hradu jsme se pěšky přemístili na Staré Město, kde jsme dostali zasloužený rozchod.

Tento krásný slunný den jsme si všichni neskutečně užili a dozvěděli jsme se spoustu nových informací o našem hlavním městě.

Dům Natura

V úterý 16. 4. se žáci šestého ročník
Natura.

V první části nám průvodce vyprávěl o vývoji živočichů a rostlin od nejstarších dob, kdy vznikl život na planetě Země. Poté jsme sešli do přízemí, kde jsme se již věnovali současnosti. Dozvěděli jsme se mnoho informací o vodních nádržích, např. Padrťských rybnících, rostlinách a zvířatech žijících v lesích v našem okolí. Mě nejvíce zaujala místnost s vystavenými obrazy.

Po vyplnění pracovních listů jsme se vydali do Pražské ulice, kde jsme měli možnost koupit si něco dobrého na zub. Projektový den jsme si všichni užili.

Barbora Klímová, 6. A

V Domě Natura se konala výstava obrazů Jana Sováka s názvem Příběh života. Na obrazech jsou vymalováni dinosauři, ale také prehistorická krajina. Mezi jednotlivými obrazy jsou i úryvky z filmu Jurský park. Zaujaly mě zkameněliny

ZÁMEK BLATNÁ

K Blatné neodmyslitelně patří blatenský zámek. Jeho charakteristickou bílou věž, odrážející se ve vodní hladině, zná snad každý Jihočech. A nemusí to být zrovna znalec historie. Blatenský zámek totiž patří k filmaři nejvyhledávanějším lokalitám a jako takový si zahrál v řadě filmů a pohádek. „Šíleně smutná princezna“, patřící k perlám české kinematografie, tu vznikla už před čtyřiceti lety, v roce 1967. O dva roky dříve tu filmaři natáčeli „Bílou paní“ a v roce 2007 využila česká režisérka Jitka Němcová Blatnou a její okolí jako kulisu pohádky „Křišťálek meč“.

Zámek Blatná má pověst O šedé paní, která vznikla ve středověku, kdy se stavěla vstupní věž. Tenkrát se práce nedařila. Věž stále padala, a tak někdo poradil, aby do ní zazdili mladou dívku. Tehdy zde působila mladá služebnice, která jedné noci zmizela. Od té doby věž stála. Po nějakém čase se po chodbách zámku začalo objevovat strašidlo mladé dívky. Byla oblečená v šedém, a tak jí začali říkat šedá paní.

POVĚST

O blatenském zámku se říká, že tam byla zazděna mladá dívka, která tu teď straší a říká se jí Šedá paní. Také se vypráví, že v zámku byla schovaná zlatá kvočna s dvanácti zlatými kuřaty, které hlídá černý mouřenín. Jeden písař tak dlouho pátral po pokladu, až v hodovní síni nepoužívaného starého paláce objevil nástěnnou malbu zobrazující průvod templářů s mouřenínem, který jim svítí lucernou. Jak už to tak bývá, písař poklad odnesl a v Blatné se víc neukázal.

Kristýna Nešverová, 6. A

Zámek Blatná

Ve středu 17. dubna se obě šesté třídy vypravily na zámek Blatná patřící rodině Hildprandtů. Dozvěděli jsme se, že rodina byla nucena strávit několik let v emigraci v Egyptě. Po roce 1989 se vrátili zpět do vlasti a po restituci v roce 1992 pokračovali v rekonstrukci zámku. Paní Hildprandtová vlastní zámek dodnes.

V jedné z místností byly vystaveny portréty majitelů zámku s jejich manželkami. Dále jsme měli možnost navštívit pokoj, kde bydlel Jan Evangelista Purkyně, známý vědec. Nachází se zde také místnost, kde se konají svatby. Na chodbách jsme mohli vidět spoustu paroží a jiných mysliveckých trofejí, v prostorách zámku potom mnoho upomínkových předmětů z Egypta. Zajímavostí je, že se na zámku točila pohádka Šíleně smutná princezna.

Po prohlídce zámku následoval rozchod na náměstí. Výlet se všem líbil a moc jsme si ho užili.

Matyáš Cvachovec, 6. A

Navštívili jsme město Blatná. Na zámku pro nás byla připravena mimořádná prohlídka. Dozvěděli jsme se informace o historických i současných zámeckých majitelích a jejich životech. Mě nejvíce zaujaly vystavené šaty vznešených pánů prošíváné zlatými nitěmi. Líbila se mi i bohatá expozice předmětů z Afriky, kde pobývali šlechtici v emigraci, když jim komunisté zámek zabavili.

Po prohlídce jsme v zámeckém parku obdivovali a krmili daňky a pávy.

Adina Kazdová, 6. B

Robin Vlček, 6. A

Kolovrátek

ZÁMEK BLATNÁ

Vlček

Ve středu 17. dubna jsme jeli na zámeček do Blatné. Tento zámeček vlastní paní Hilprantová. Byli jsme rozděleni do dvou skupin a mohli jsme si koupit nějaký pohled. Když jsme všli do prvních dveří byl tam zmenšený model zámečku. Paní průvodkyně nám vyprávěla jak byl postupně stavěn a jakí tam vládli pánovníci. Byly tam vystavené spisy a nějaké další. Pak jsme šli do dalšího pokoje, kde byly vystaveny různé meče a dýky, jedna byla udělaná tak, že nějaký bojovník zabodl ten meč do nepřítele tak se meč rozdělil na tři části. Pak jsme šli dál a tam byl obraz z jednoho z pánovníků. Také tam byly obrazy namalované jako dnešní komiksy. Pak jsme šli do spodního patra a tam jsme si nakoupli nálepky a šli jsme dál viděli jsme různé obrazy vládců a jejich manželek a synů, jeden z nich se stal šikovným malířem a jeho obrazy tam byly vystaveny. Potom jsme viděli zase portréty a obrazy. Dál jsme viděli trofeje pana Teverky např. orel, ještěv a další. Potom jsme byli v pokoji zesnulé matky paní Hilprantové byl tam její oblek a byl celkem malý. Pak jsme měli rozchod a mohli jsme se projít v parku kde byli pávi a daňci.

Robin Vlček, 6.A

Techmania Plzeň

V rámci projektového vyučování se osmé třídy vydaly do Techmanie v Plzni.

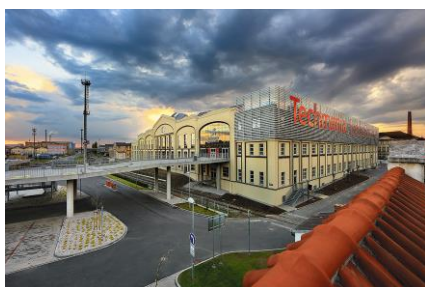
Dá se zde zažít a vyzkoušet na vlastní kůži spousta věcí. Úkoly jsou určeny jak pro malé děti, tak pro starší i dospělé. Stanoviště jsou zde naučná, ale přitom velmi zábavná. Měli jsme možnost volně se zde pohybovat, což jsme všichni s radostí uvítali. Každý si tak mohl vybrat, co ho baví a zajímá.

Nejvíc nás zaujal model nakloněného domu, kterým se mělo projít. Velká legrace byla, když jsme do sebe naráželi, padali a nemohli se zvednout. Také nás nadchla dráha, kde jsme si měli vybrat zvíře a závodit s ním. Rozeběhli jsme se po dráze a v cíli porovnávali, kdo byl rychlejší. Jediné štěstí bylo, že na konci dráhy byla umístěna stěna s měkkou matrací, jinak by naše nárazy nebyly vůbec příjemné. Úspěšní jsme byli ve hře s kuličkami, určenými k položení na dřevěnou balancující desku. Záleželo na vzájemné spolupráci, kdy jedna strana desky nesměla být těžší než druhá.

Součástí Techmanie je budova Planetária, do kterého jsme také měli volný přístup.

Unavení a plni zážitků jsme se vraceli domů.

Anežka Neklová, 8 .B

Techmania Science Center se nachází v historických budovách plzeňské Škodovky. Nabízí stálé i putovní interaktivní expozice zaměřené nejen na fyziku, astronomii, chemii nebo biologii, ale i na problematiku výživy, svět filmu nebo tematiku špionáže a tajných služeb. Fyzika, chemie, matematika, astronomie či biologie jsou rovněž námětem populárně-vzdělávacích show a programů v laboratořích a dílnách.

Naučná stezka - Kadov

Na Den Země se žáci 9. ročníku vydali na dobrodružnou přírodovědnou výpravu, jejímž cílem byla naučná stezka Kadov.

Na prvním stanovišti jsme se dozvěděli o stromech a keřích rostoucích v daných končinách, druhou zastávku tvořila výzkumná stanice, dále jsme měli možnost seznámit se s ještěry a obojživelníky. Procházeli jsme vesnicí a kolem venkovského kostelíka ke stanovišti, kde nás informační tabule seznamovala se skalními mísami. Poměrně dlouhá stezka končila ve vesnici Kadov, která se pyšní přírodní zvláštností, kterou je tzv. viklan, což je obrovský samostatně stojící kámen, který pouze svou malou částí leží na skalním podloží a pohybuje se.

Projektový den se mi velmi líbil, získali jsme spoustu poznatků o našem okolí netradiční formou, a to poznáváním přírody přímo v přírodě.

Jan Mikeš, 9. A

Kadovský viklan byl v roce 1985 vyhlášen za přírodní památku. Jedná se o jeden z největších a nejlépe dochovaných žulových viklanů v České republice. Váží na 29 tun a měří více jak 11 m. A co si vlastně pod pojmem viklan představit? Je to samostatně stojící kámen na louce nebo v lese, který pouze svou malou částí leží na skalním podloží.

První pomoc

Jako každý rok jsme si na „vlastní kůži“ vyzkoušeli první pomoc. Studenti zdravotnické školy nás seznámili s různými technikami. Uvědomili jsme si, že díky získaným znalostem můžeme zachránit lidský život.

5. A

Botanická zahrada

24. 4. 2019 jsme vyrazili do botanické zahrady v Praze. Kromě venkovních expozic jsme navštívili i tropický skleník Fata Morgana. Díky skvělým průvodcům jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí o bylinách i dřevinách. Počasí přálo nejen nám, ale i motýlům, kteří se nebáli si místo květin vybrat k odpočinku i nějaké naše žáky. Různorodost motýlů jak v barevnosti, tak i ve velikosti nám brala dech. Byla to opravdu nádherná podívaná, na kterou budeme dlouho vzpomínat.

5. A

Projekt Po stopách březnických Židů

V rámci Dne Země jsme získávali další informace ke svému projektu o Židech. 17. dubna jsme navštívili březnickou synagogu. Pan inženýr Robert Barták nám zde vyprávěl o jednotlivých domech v židovské čtvrti a o osudech jejich židovských obyvatel. Po naučném povídání pana kastelána jsme si všichni v synagoze zazpívali židovskou píseň, kterou jsme se učili ve škole v rámci hudební výchovy. Doprovázeli nás naši spolužáci hrající na různé hudební nástroje.

Následně jsme se rozdělili na osm týmů, každý dostal mapku s křížovkou a po trase jsme plnili na stanovištích různé úkoly. Cesta nás dovedla k židovskému hřbitovu. Všichni jsme si ho v tichosti prohlédli a popřemýšleli, jací asi byli zde pohřbení lidé, kteří neměli lehký život.

Na závěr jsme dostali sladkou odměnu za správné splnění všech úkolů. Chtěli bychom poděkovat především paní učitelce Ottové, která nám celý den zorganizovala, také děkujeme paní učitelce Hrubé, Doulové, Čížkové a Hlaváčové za přípravu v hodinách a spoustu informací k našemu projektu.

Linda Kazdová, 7. A

“CHANUKA” je židovský svátek, který trvá osm dní. Rozsvěcuje se chanuka – svícen.

Po stopách březnických Židů

Lenka Jedličková, 7. B

Psal se den 17. 4. a sedmé třídy se v rámci projektu “Den Země” vypravily na dobrodružnou výpravu po Březnici.

V osm hodin jsme se sešli před školou, počkali jsme na paní učitelky a všichni jsme se společně vydali k synagoze. Přijela za námi i paní učitelka Ottová, která našim hudebníkům přivezla hudební nástroje. Před synagogou jsme se rozdělili do osmi družstev. Paní Ottová nám řekla všechny instrukce a zajímavosti o projektu a mezitím, co jsme trpělivě čekali a svačili, přijel pan Barták. Společně s ním jsme se vydali do synagogy. Zhruba půl hodiny nám vyprávěl stručně o historii březnických Židů. My jsme mu za odměnu zazpívali hebrejskou píseň. Společně s našimi nadanými hudebníky se nám to moc povedlo. Následovaly úkoly od paní učitelky Ottové a Čížkové. Jednotlivé skupinky plnily úkoly, které se následně zapisovaly do křížovky. Někteří spolužáci krokovali, jiní museli šplhat na strom a někteří dokonce hledali papírek ve staré kamenné zdi. Po tom, co půlka dětí nevěděla, kde se nachází Balkán, to teď vědí všichni ze 7. A. i 7. B. Následně nás osmá skupinka zavedla na Židovský hřbitov. Tam se dokonce projevila naše inteligence, když jsme museli hledat náhrobek pana Černého. Židé totiž používali dlouhá léta němčinu. Proto naši kamarádi úspěšně našli náhrobek pana Schwarze. Po chvíli jsme opustili hřbitov, a protože Velikonoce byly již za dveřmi, a také proto, že máme nejhodnější paní učitelky na světě, nám jako odměnu daly sladký poklad. I když jsme ho nenašli v otevřené skále, měli jsme z něj obrovskou radost. Ve dvanáct hodin jsme se vraceli ke škole a všichni jsme měli dobrou náladu, protože se nám projekt líbil. Cestou nám paní učitelka vyprávěla o výsledku tajenky, kde vyšla “CHANUKA,” a vydali jsme se do školy na oběd.

Projekt se mi moc líbil, nejvíce stopovaná s úkoly a také zpěv v synagoze. Akce se moc vydařila, počasí nám přálo a myslím si, že i ostatní si tento den velmi užili. Chtěla bych moc poděkovat paní učitelce Ottové a Čížkové za krásný projekt, paní Hrubé a Doulové za super zábavu a doprovod, a nakonec i panu Bartákovi za přednášku.

Nikola Motejízková, 7. B.

Třídění odpadu

Na naší škole každoročně probíhá na Den Země zajímavá akce. Spočívá v tom, že si žáci devátých tříd připraví projektové vyučování pro žáčky prvních tříd zaměřené na třídění odpadu. Obchází s nimi různá stanoviště na školním pozemku nebo s nimi vytváří umělá zvířátka. Zní to hezky, že?

Pro prvňáčky určitě zážitek, ale co ti žáci nejvyššího ročníku základní školy? Ti neměli ani tušení, kde se v těch malých dětech bere tolik energie. Prostě jen řvaly a běhaly kolem jako blechy. Alespoň na stanovištích dávaly trochu pozor. Některé úkoly byly tak zapeklité, že se u nich i devátáci chytali za hlavu. Na každém stanovišti byl k dispozici přísun bodů, který hodnotil znalosti prvňáčků. Ti byli nadšeni z každého půlbodu, který svou pílí získali. Radost dávali najevo, a to dost hlasitě. Po oběhnutí všech stanovišť a posbírání všech bodíků jsme se s velkým úspěchem přesunuli do budovy školy na vyrábění zvířátek.

Co k tomu dodat? Jen to, že celý den byl pro nás velmi náročný, ale i přes všechnu tu námahu jsme si celý den užili. Nakonec jsme se všichni společně zasmáli, rozloučili se a šli na oběd. Přejeme našim malým kamarádům hodně štěstí do budoucna. Doufáme, že v devátém ročníku dostanou na starost stejně akční třídu, jako byli kdysi oni.

Vendula Karasová a Veronika Kostínková, 9. A

„Předškoláčky“ ve škole

Předškolní děti z mateřských škol navštívily 2. dubna, ještě před svým zápisem do první třídy, naši školu. Aby si dokázaly lépe představit, jak taková velká škola vypadá, parlament ZŠ Březnice jim připravil prohlídku. Děti dostaly jmenovky a naše první zastávka byla v učebně hudební výchovy u paní učitelky Ottové. Ta pro ně měla připravené zajímavé hudební hádanky a zatančily si podle interaktivní tabule tanec Gummy Bear. Další cesta nás zavedla k paní učitelce Janě Doulové. Zde děti viděly počítačovou učebnu a zatleskaly si do rytmu anglické písničky. Pak se šlo dovádět do tělocvičny. Děti moc bavila připravená opičí dráha a vůbec se jim nechtělo odejít, ale čekala na nás další zajímavá zastávka – dětské oddělení knihovny. A na závěr přišlo to nejdůležitější, a sice návštěva prvních tříd, kde bude od září jejich působiště. Část z nich zavítala do 1. A, část do 1. B. Letošní prvňáčci jim ukázali, co se už naučili, a přečetli jim pohádku. Budoucí školáci si také měli možnost procvičit čísla a písmenka. Myslím, že se jim ve škole líbilo. Zjistili, že paní učitelky jsou milé, všechno jim vysvětlí, a že se mohou do školy těšit.

Adina Kazdová 6. B

Den naruby

V pátek 5. 4. 2019 proběhl již třetí ročník akce školního parlamentu Den naruby.

Začátek jarních prázdnin jsem strávila u prababičky na vesnici. Pršelo a také silný vítr předpověděli meteorologové správně. Nezbyvalo nic jiného, než zůstat doma v sednici. Uvelebila jsem se na peci, deku přitáhla pod bradu a nedočkavě otevřela svou napínavou fantasy knížku. Jenomže bábinku přepadla vyprávěcí nálada. Jen nerada jsem vložila záložku doprostřed úžasně tajuplné cesty hlavního hrdiny do budoucnosti. Zapomněla jsem zmínit, že prababičce už bylo devadesát sedm let, co měla dnes k obědu, si nepamatuje, ale zážitky z mládí sype kdykoli z rukávu.

Teď už je večer a maminka mě přivezla domů. Čeká mě večere, koupelna a hup do postele konečně pokračovat ve čtení.

Na parapety mého okna bubnují v naprosto pravidelném rytmu dešťové kapky a já pomalu začínám zívát

„Jé, tebe znám, jsi víla Tajmelína, která zná tajné PIN-kódy pro putování v čase. A kdo to kráčí po tvém boku?“ Starší vysoký muž se širokými rameny a ustaraným výrazem se na mě usmál. Jeho pleš lemovalo pár bílých vlasů a skrze silné brýle na mě hleděly dobrácké oči, které mi byly tak nějak povědomé.

„Ahoj Adinko, jsem tvůj pradědeček.“ Užasle jsem chvíli zírala a najednou mi to došlo, Tajmelína mě vzala na výlet časem. „Jasně, ty jsi dědoušek Karel, narodil ses v roce 1911 a nikdy jsem tě nepoznala. Víím o tobě, že jsi vystudoval gymnázium se samými jedničkami, ale nikdy jsem nepochopila, proč jsi tedy nešel na vysokou školu?“ „Opravdu moc rád bych dále studoval, ovšem vyslyšel jsem přání svých rodičů, abych jako jediný syn zůstal na statku a převzal hospodářství. Byl jsem zvyklý své rodiče ctít a poslouchat a vážil jsem si toho, co poctivě vybudovali a zanechali nám naši předkové.“

„A jak ses, dědo, na tom statku měl?“ Pradědeček Karel chytil kolem plující obláček a oba jsme se na něm pohodlně usadili. „Oženil jsem se s tvou prababičkou a pracovali jsme každý den od rána do večera. Kolem dobytka i na polích se tenkrát všechno dělalo ručně a práci traktorů zastávali koně. Našetřené peníze jsme si proto stříádali, abychom mohli pořídit nějaké stroje k usnadnění práce a přistavět další stodolu. Za zbytečnosti jsme neutráceli. Obzvláště za války se žilo těžce a všichni jsme doufali, že po jejím skončení bude lépe.“ „A zlepšil se Váš život po válce?“ Pronesla jsem s nadějí v hlase. „Bohužel, Adinko, nejhorší roky naší rodinu teprve čekaly. Nejšťastnější jsem byl, když se nám narodil syn Václav a potom dcera Eva, tvoje babička. Brzy nato ale přišel šok v podobě nečekané měnové reformy, při které jsme přišli o všechny úspory. Vysněná lepší budoucnost byla v nedohlednu. A

na obzoru už byla kolektivizace. Samozřejmě jsem, jako majitel největšího statku ve vesnici, se zabíráním majetku a vstupem do družstva hlasitě nesouhlasil. Tehdejší komunistický režim na mě proto uměle vytvořil kauzu za spiknutí proti republice. Ničeho nezákonného jsem se nedopustil, přesto mě v roce 1955 odsoudili za velezradu na osm roků do vězení. Zároveň jsem ztratil občanská práva a propadl mi veškerý majetek.“ „Dnes mi bábinka vyprávěla,“ skočila jsem posmutnělému dědovi do řeči, „jak u toho tvého soudu byla. Prý jí soudkyně Brožová řekla, že ji sice mrzí, že ti nic nemůže dokázat, ale přesto tě odsoudí. Tomu vůbec nerozumím. Opravdu jsi musel pro nic a za nic do vězení?“ „Ano, musel a pracoval jsem v příbramských uranových dolech. Nejtěžší pro mě ale bylo to, že jsem nevěděl, co se děje s rodinou. Na statku zbyla moje stará a nemocná maminka, nemocná teta a manželka se dvěma malými dětmi.“ „Bábinka říkala, že bez tebe by dále hospodařit nemohli, tak zbylý majetek do družstva dát museli. Komunisté prý zastrašováním dosáhli svého, ostatní sedláci a živnostníci na vsi se báli a raději vše odevzdávali dobrovolně.“ „Ano, byl to zruďný režim. Doufám, že ty se ho nikdy nedočkáš.“ Zhodnotil pradědeček podle mě velice mírnými slovy a pokračoval. „Když jsem se z kriminálu vrátil, měl jsem podlomené zdraví. I na svobodě jsem pak byl neustále sledován, jestli náhodou nějak nenarušuji socialistické zřízení, mé děti nesměly studovat...“ Pocítila jsem potřebu vyprávění přerušit. Objala jsem ho a vzala si slovo.

„Milý dědo, velice si vážím toho, jakým jsi byl člověkem. I když to pro tebe muselo být těžké, nikdy jsi prý o pobytu ve vězení nemluvil, abys nerozesmutnil ani neohrozil své blízké. Chtěla bych tvou mysl trochu potěšit. Ty ses toho nedočkal, ale v roce 1989 přišla revoluce. Tvé jméno bylo očištěno, došlo k odškodnění a tvůj majetek nám byl navrácen. Nyní na něm tatínek pomocí moderních strojů hospodaří a máme se dobře. Je demokracie a tvůj příběh můžeme bez obav zveřejnit.“

„Tajmelíno, děkuji ti a určitě dědouška přived' znovu, mám na něj ještě spoustu otázek. Teď se ale obrátím na druhý bok...“

Adina Kazdová, 6. B

Měnová reforma 1953	
Směna peněz	
do 5 tisíc Kčs	5:1
od 5 tisíc do 10 tisíc Kčs	6,25:1
od 10 tisíc do 20 tisíc Kčs	10:1
od 20 tisíc do 50 tisíc Kčs	25:1
nad 50 tisíc Kč	30:1

Hrátky s vyjmenovanými slovy...

Bystrý nesmysl

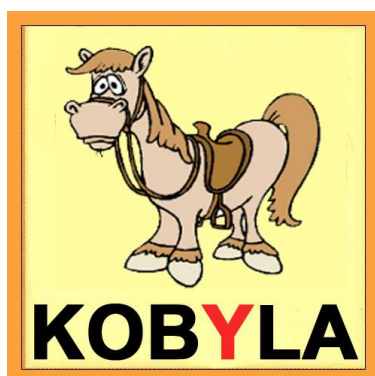
Můj kamarád Zbyněk
nesmysly rád vypráví,
že páv je dobytek
a Ruzyně se potápí.
Výr a sýček to je hmyz,
kobyla má ulitu,
slepš vidí jako rys,
hlemýžď běží do krytu.

Na louce se pase vydra,
býk si stoupl na lyže.
Přibyslav je prý bylina,
mlýn je zas plný rýže.
Škola je však disciplína,
učitel vám pomůže,
naučí vás myslet dobře
a nesmysly přemůže.

Marie Balážová, 3. A

Bajka

Proč jsou mravenci pilní

Každé ráno v osm hodin se odnepaměti mravenečci shromažďují uprostřed mraveniště ve společenské místnosti a vyrážejí do práce, kterou jim přiděluje mravenčí královna. Ve dvanáct hodin se zde zase všichni scházejí, aby dostali obědové balíčky a nabrali sílu na odpolední směnu.

Mravence Alexandra, který v ničem nepatřil k nejnadanějším, jednou napadlo, že si ráno může klidně přispat a do práce chodit až v poledne. Usoudil, že mravenců je velice mnoho, nikdo je nepočítá a nekontroluje, protože jsou všichni zaměstnání neustálým hemžením a pilnou prací. Byl sám na sebe velice pyšný, jak skvěle to vymyslel. A skutečně mu začal jeho plán báječně vycházet.

Alexandra ale začalo trápit, že se nemůže nikomu s tímto geniálním výmyslem pochlubit. Nevydržel to a své tajemství prozradil mravenci Archybaldovi. Ten na něj hleděl velmi obdivně, a aniž by Alexandrovi cokoli řekl, začal také tento nápad praktikovat. Potom i on pocítil nezměrnou touhu někomu se pochlubit. Dozvěděl se to tak mravenec Alfonz, ten se svěřil Aloisovi, Alois Alfrédovi.

Netrvalo dlouho a mravenčí královně začalo být podezřelé, že ranní směna odvede daleko méně práce než ta odpolední. Další den ráno mravencům ohlásila, že budou vždy v osm hodin ráno losovat čas, kdy se budou vydávat obědové balíčky na příslušný den. Z osudí vytáhla míček s časem 10.30, sezvala tedy mravenečky do společenské místnosti již na půl jedenáctou.

Když v poledne dorazili nic netušící Alexandr, Archybald, Alfonz, Alois a Alfred, poznala královna své líné zrádce. Těm nezbylo než se zastydět a zůstat celý den o hladu.

Napříště se v mraveništi již nikdy žádné podobné podvádění nevyskytlo, protože nikdy nikdo netuší, kdy se bude rozdávat jídlo. Nalačno se totiž náročné celodenní hemžení vykovávat nedá.

Královna se tak zasloužila o to, že se všeobecně vžilo spojení „PILNÝ JAKO MRAVENEČKA“. A proč jsou tedy mravenci tak pilní? Protože mají moudré vedení☺.

Linda Kazdová, 7. A

Lev a myš

Byl jednou jeden lev, který byl na sebe tuze pyšný, a nezajímali ho ostatní. Jednou si kráčel po krajině a chytil se do pytlácké pasti. Ťapkala kolem něho malá myška a lev jí povídá: „Myško, pomůžeš mi prosím?“

Myška se ho ptá: „Co se ti stalo?“

„Kráčel jsem si a najednou jsem se chytil do pytlácké pasti. Visím tu a potřebuji pomoc!“

A myška povídá: „Dostanu za to něco?“

Lev říká: „Ano, ale nejprve mě dostaň dolů!“

Tak myška přehryzala provazy a lev byl volný.

Myška se ptá: „A co ta odměna?“

Jak to lev zaslechl, neváhal, a myšku sežral!

Dan Košta, 4. B

Eliška Ježková, 4. B

STŘEDOČESKÝ TANEČNÍ POHÁR

Dne 26. 4. 2019 se na ZŠ Jiráskovy sady konalo okresní kolo v taneční soutěži pod názvem „Středočeský taneční pohár“. Naši školu reprezentovaly **Terka Kasíková** a **Péťa Šoffrová**. Své vystoupení nazvaly "Friendship". Hudbu i choreografii si vytvořily samy. Soutěž byla rozdělena podle věku a počtu tanečníků ve skupině. Dalším kritériem byla délka hudby, která nesměla přesáhnout 3 minuty. V kategorii II. stupně malých formací bylo pět družstev. Do této skupiny patřily i naše holky. Nejvíce družstev bylo ze Sedlčan, ze ZŠ Višňová, z Rožmitálu pod Třemšínem a z pořádající školy. V porotě zasedli tři bývalí tanečníci, kteří se jednomyslně rozhodli pro prvenství našich děvčat. Všechna vystoupení byla moc hezká, ale naše holky měly nadupanou choreografii s těžkými prvky. Strhující hudba, přesné provedení a energie, která z děvčat vyzařovala, rozhodla o jejich 1. místě. Díky tomu také postoupila do krajského kola. Děvčatům gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy. Držíme palce do krajské soutěže.

Mgr. Petra Šoffrová

Minibasketbal

Dne 4. 4. 2019 se naše děvčata II. kategorie zúčastnila turnaje v minibasketbalu. Byl to pro holky šťastný den, protože se umístily na krásném 3. místě v okrese. Vzhledem k velké konkurenci a malým herním zkušenostem, to byl veliký úspěch.

Pořádající školou byla ZŠ Školní, která také byla naším soupeřem ve skupině. S těmito hráčkami jsme prohrály, ale dvě další výhry nad ZŠ Bratří Čapků a ZŠ Jiráskovy Sady, nás poslaly do finálové skupiny. Tam jsme hrály s vítězem druhé skupiny, a to se ZŠ Březové Hory O 3. místo se naše hráčky popraly se ZŠ pod Svatou Horou a z vypětí všech sil dotáhly zápas do vítězného konce. Díky bojovnosti, touze po úspěchu, ale hlavně zlepšujícím se výkonům, dosáhla děvčata na skvělé 3. místo.

Všem hráčkám: Nelče P., Helene S., Natálce F., Natálce L., Diance K., Lindě L., Simče Š., Terce S., Kačce B., Kačce B. děkujeme za skvělou reprezentaci školy a moc gratulujeme!

Mgr. Petra Šoffrová

Florbalový turnaj v Blatné

Dne 27. března uspořádal Florbalový oddíl TJ Sokol Blatná turnaj pro žáky na základních školách. Naši žáci se účastnili v kategorii 5. až 7. ročník. Hrál se ve dvou skupinách po pěti družstvech. Naši kluci ve skupině nezaváhali, skupinu vyhráli a mohli se těšit na finále s vítězem druhé skupiny. Zápas o celkové první místo se žáky ze ZŠ Sedlice byl velice vyrovnaný. Rozhodující a vítězný gól na 3:2 padl vteřinu před koncem utkání. Kluci tento turnaj ovládli bez „ztráty kytičky“, získali krásný pohár, diplomy a medaile na památku. Moc jim k úspěchu gratulujeme.

Školu reprezentovali tito žáci: V. Kluk, F. Máša, J. Mázdra, A. Špička, V. Trčka, M. Vítík, J. Vrátný a L. Vrátný.

Všem zúčastněným děkujeme za vzornou reprezentaci školy a do budoucna jim přejeme mnoho (nejen) sportovních úspěchů.

Mgr. Martin Zárybnický

MĚSTSKÁ KNIHOVNA BŘEZNICE – DĚTSKÉ ODDĚLENÍ V ZŠ

Dětské oddělení je otevřeno denně od 7. 00 do 15. 00, aby všechny děti měly možnost knihovnu navštívit podle svých možností.

V naší knihovně si můžete půjčit knihy nebo časopisy domů, zahrát různé deskové hry, zúčastnit se vyrábění při knihovnických dílničkách nebo si zasoutěžit.

Informace o dění v knihovně, o chystaných akcích a soutěžích najdete vždy ve vitríně vedle knihovny, na knihovnické nástěnce u vrátnice, na facebooku: „Dětská knihovna Březnice,“ nebo nejlépe při návštěvách knihovny.

Do knihovny můžete zajít jen tak, při čekání na autobus, třeba si odpočinout nebo něco přečíst, budete tu vždy vítáni.

Knihovnice dětské knihovny [Martina Rejzlová](#)

Bierhanzl Bořek – Gymnázium Legionářů Příbram
Češková Kateřina – Gymnázium pod Svatou Horou
Hartl Lukáš – SPU Příbram (Strojírenství)
Hrušovská Žaneta – SOŠ Březnice (Sociální činnost)
Karasová Vendula – Obchodní akademie Příbram
Kasík Jan-Integrovaná střední škola Příbram (Pedagogické lyceum)
Komár Martin-Integrovaná střední škola Příbram (Kuchař – Číšník)
Kostínková Veronika – SPŠ Příbram (Stavební)
Mikeš Jan – SPŠ Příbram (Počítačové technologie)
Mikoláš Marek – Gymnázium Legionářů Příbram
Ovsík Lukáš – SOŠ Dubno (Bezpečnostně správní činnost)
Podlešák Petr – SPŠ Příbram (Počítačové technologie)
Polák Jan – SOŠ Dubno (Bezpečnostně správní činnost)
Polívková Klára – Gymnázium Legionářů Příbram
Procházková Julie – Obchodní akademie Příbram
Rychterová Kristýna – Gymnázium pod Svatou Horou Příbram
Řezáč Zdeněk – SPŠ Příbram (Počítačové technologie)
Sandr Daniel – SOU Blatná (Automechanik)
Spendra Laura – Hotelová škola Poděbrady (Hotelnictví)
Svobodová Denisa – Integrovaná střední škola Příbram (Cestovní ruch)
Tuháčková Andrea-Obchodní akademie Příbram
Veselý Adam – Gymnázium pod Svatou Horou Příbram
Vojtech Štefan – SOU Blatná (Automechanik)
Vrablic Lukáš – SOŠ Blatná (Elektrotechnika)
Zíková Jindřiška – Gymnázium Legionářů Příbram

9. A

Kam směřují naše kroky...

„Neohlížejte se smutně za minulostí,
už se nevrátí. Raději moudře využijte
přítomnosti. To je správná cesta.“

HENRY WADSWORTH
LONGFELLOW

„A možná, že dospívání je
hlavně o tom, uvědomit si, že
nemáme být jen postavičkou,
které příběh nařizuje, kam jít.
Jde o to uvědomit si, že ten
příběh můžeme psát sami.“

Ava Dellaira

Bláhová Karolína – SOŠ Plzeň (Finanční a logistické služby)

Dítě Adam – SOŠ Příbram (Pedagogické lyceum)

DUC THANH Tran NGUYEN – SOU Blatná (Automechanik)

Eichelman Václav – SOU Blatná (Elektrikář)

Formánek Jiří – SOU Blatná (Automechanik)

Hejduková Mirka – SOU Horažďovice (Cukrářka)

Jaroš Tomáš – SOU Hluboš (Umělecký truhlář)

Jedličková Eva – Gymnázium Legionářů Příbram

Kadlecová Dominika – SZŠ Příbram (Praktická sestra)

Korecký Martin-Gymnázium Legionářů Příbram

Lakomá Sofie – SOŠ Dubno (Bezpečnostní a správní služby)

Metlička Tadeáš – SPŠ Příbram (Strojírenství)

Mládek Jan – SOŠ Příbram (Obchodní akademie)

Nedvědová Veronika – SOU Příbram (Kuchař-číšník)

Pfleger Lambert-Gymnázium Legionářů Příbram

Poláček Tomáš – SOŠ Dubno (Autotronik)

Poulová Veronika-Gymnázium Legionářů Příbram

Stulík Jakub – SOŠ Vodňany (Rybář)

Šterbová Barbora – SOU Příbram (Cukrářka)

Valenta Šimon – SOU Blatná (Elektrikář)

Vilikovská Johana – SPŠ Plzeň (Dopravní)

9. B

Jdeme do světa...

„Součástí dospívání je pocit, že kolem dokola není nikdo, kdo by se člověku natolik podobal, aby mu rozuměl.“

John Irving

Je potřeba jisté lenosti k plnému ocenění života.
Člověk, který tuze spěchá, dojde jistě k cíli,
ale jen za tu cenu, že se nepodíval na tisíce věcí,
které cestou minul.

—
Karel Čapek